

INSTRUKCJA MINISTRA PRZEMYSŁU I HANDLU

z dnia 7 marca 1933 r.

w sprawie komisji dyscyplinarnej i postępowania dyscyplinarnego przeciwko rzecznikom patentowym.

§ 1. Za wykroczenia przeciw swym obowiązkom zawodowym i uchybienia godności stanu podlegają rzecznicy patentowi karom dyscyplinarnym, określonym art. 243 pkt. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384).

§ 2. Członkowie „Komisji Dyscyplinarnej przy Urzędzie Patentowym Rzeczypospolitej Polskiej”, ustanowionej art. 243 pkt. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o ochronie wynalazków, wzorów i znaków towarowych (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 384), wybierają ze swego grona przewodniczącego i jego zastępcę.

§ 3. Postępowanie dyscyplinarne jest poufne. Orzeczenia Komisji Dyscyplinarnej zapadają na podstawie oceny dowodów i wyników postępowania.

§ 4. Prezes Urzędu Patentowego Rzeczypospolitej Polskiej wyznacza z pośród urzędników tegoż Urzędu z wykształceniem prawniczym rzecznika dyscyplinarnego, któremu przysługuje prawo wglądu do akt, oraz obowiązek stawiania wniosków w każdym stadium postępowania.

Komisja dyscyplinarna wydaje uchwały i orzeczenia dopiero po wysłuchaniu zdania rzecznika dyscyplinarnego; przy naradach i głosowaniu komisji rzecznik dyscyplinarny nie może być obecny.

§ 5. Obwiniony może przybrać obrońcę z pośród rzeczników patentowych lub adwokatów.

§ 6. Wniosek o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego przedstawia komisji dyscyplinarnej Prezes Urzędu Patentowego w razie dostrzeżenia lub otrzymania wiadomości o naruszeniu przez rzecznika patentowego obowiązków zawodowych lub uchybieniu godności stanu. We wniosku należy wskazać zarzuty mające być przedmiotem postępowania dyscyplinarnego.

Przed postawieniem wniosku może Prezes Urzędu Patentowego przeprowadzić wstępne dochodzenie celem zbadania sprawy.

§ 7. Odpis wniosku doręcza przewodniczący komisji dyscyplinarnej rzecznikowi dyscyplinarnemu i obwinionemu, oraz wzywa obwinionego do złożenia wyjaśnień na piśmie w ciągu dni 14 od daty doręczenia.

§ 8. Po złożeniu wyjaśnienia przez obwinionego, lub w razie niezłożenia wyjaśnienia w ter-

minie określonym w § 7, komisja dyscyplinarna na posiedzeniu niejawnym, po rozpoznaniu sprawy, wyda uchwałę o wszczęciu postępowania dyscyplinarnego. W uchwale należy dokładnie oznaczyć zarzuty, mające być przedmiotem postępowania, a odpisy jej doręczyć rzecznikowi dyscyplinarnemu i obwinionemu. Jednocześnie może komisja dyscyplinarna powziąć uchwałę o przeprowadzeniu rozprawy dyscyplinarnej lub też o zarządzeniu śledztwa. Śledztwo przeprowadza wyznaczony przez Prezesa Urzędu Patentowego urzędnik tegoż Urzędu. Stosownie do wyników śledztwa komisja dyscyplinarna wyda uchwałę o przeprowadzeniu rozprawy albo postępowanie dyscyplinarne umorzy.

§ 9. Komisja dyscyplinarna może zawiesić swoje postępowanie do czasu prawomocnego zakończenia postępowania sądowo - karnego, jeżeli orzeczenie komisji dyscyplinarnej jest ściśle zależne od wyroku Sądu karnego.

§ 10. Wnioski rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego w sprawie dowodów, przedstawione przed rozprawą, komisja dyscyplinarna rozpoznaje na posiedzeniu niejawnym.

§ 11. Przewodniczący komisji dyscyplinarnej wyznacza dzień rozprawy i zawiadamia o tem rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego, tudzież wzywa powołanych do rozprawy świadków i biegłych, a jednocześnie doręcza obwinionemu listę członków kompletu orzekającego.

Po otrzymaniu zawiadomienia o terminie rozprawy może obwiniony i jego obrońca przegladac akta sprawy z wyjątkiem protokołów posiedzeń niejawnych i sporządzać odpisy.

Obwiniony po doręczeniu mu listy członków kompletu orzekającego może przedstawić komisji dyscyplinarnej wniosek o wyłączenie członków kompletu z uzasadnieniem powodu.

Nieusprawiedliwione niestawiennictwo obwinionego lub jego obrońcy nie wstrzymuje rozpoznania sprawy.

Rozprawą kieruje przewodniczący, który czuwa nad biegiem postępowania.

§ 12. Rozprawę rozpoczyna odczytanie uchwały, zarządzającej wszczęcie postępowania dyscyplinarnego, poczem następuje przesłuchanie obwinionego, wezwanych świadków i biegłych, oraz w miarę potrzeby odczytanie protokołów śledztwa, jak również innych ważniejszych dla sprawy akt i dokumentów. Obwinionemu i rzecznikowi dyscyplinarnemu służy prawo wypowiedzenia się co do poszczególnych środków dowodowych i odwodowych, oraz stawiania pytań świadkom i biegłym za zezwoleniem przewodniczącego.

Po zamknięciu postępowania dowodowego następują wywody i wnioski rzecznika dyscyplinarnego tudzież obwinionego i jego obrońcy. Obwiniony ma w każdym przypadku ostatni głos.

Z przebiegu rozprawy dyscyplinarnej sporządza się protokół, który podpisują przewodniczący komisji oraz protokolant.

§ 13. Jeżeli w toku rozprawy ujawni się nowe przewinienie, komisja dyscyplinarna może wydać co do niego orzeczenie tylko za zgodą rzecznika dyscyplinarnego i obwinionego lub jego obrońcy. W braku zgody, należy wszcząć osobne postępowanie.

§ 14. Narada i głosowanie komisji dyscyplinarnej przy rozstrzyganiu sprawy są poufne. Orzeczenia komisji dyscyplinarnej zapadają większością głosów. Przewodniczący głosuje ostatni.

Sentencję orzeczenia sporządza się na piśmie, które podpisują przewodniczący i członkowie komisji.

Sentencję tę ogłasza przewodniczący zaraz po naradzie i głosowaniu.

Odpis orzeczenia, które powinno być opracowane w ciągu ośmiu dni po ogłoszeniu sentencji, doręcza się obwinionemu i rzecznikowi dyscyplinarnemu.

Orzeczenie powinno zawierać: dzień wydania orzeczenia, wymienienie członków komisji dyscyplinarnej, protokolanta i rzecznika dyscyplinarnego, wymienienie imienia, nazwiska i siedziby obwinionego, przedmiot oskarżenia, sentencję orzeczenia, uzasadnienie orzeczenia.

Minister Przemysłu i Handlu:

(—) Dr. F. Zarzycki.

—oOo—